

Znám vznešenou dámu Alexandru,
vlasý má svázané do meandru.
Večer, když meandr rozpustí,
vymýšlí ztřeštěné blbosti.

Bílá

Veškerá práva vyhrazena

© Petr Nikl, 2009

Illustrations © Petr Nikl, 2009

Epilogue © Zdeněk Freisleben, 2009

© Meander, 2009

ISBN 978-80-86283-74-6

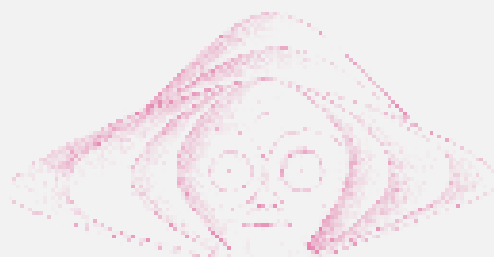
l á l á l á

z n í č e k
Niklův

Měl jeden pán hlavu ze skla,

tuze se mu tudíž leskla.

Jednou ten pán dostal nápad —

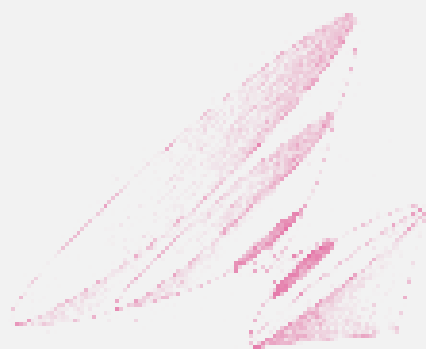

Motto

do hlavy se klep,

doma mám z té hlavy

malý, lesklý stěp.

Věnování

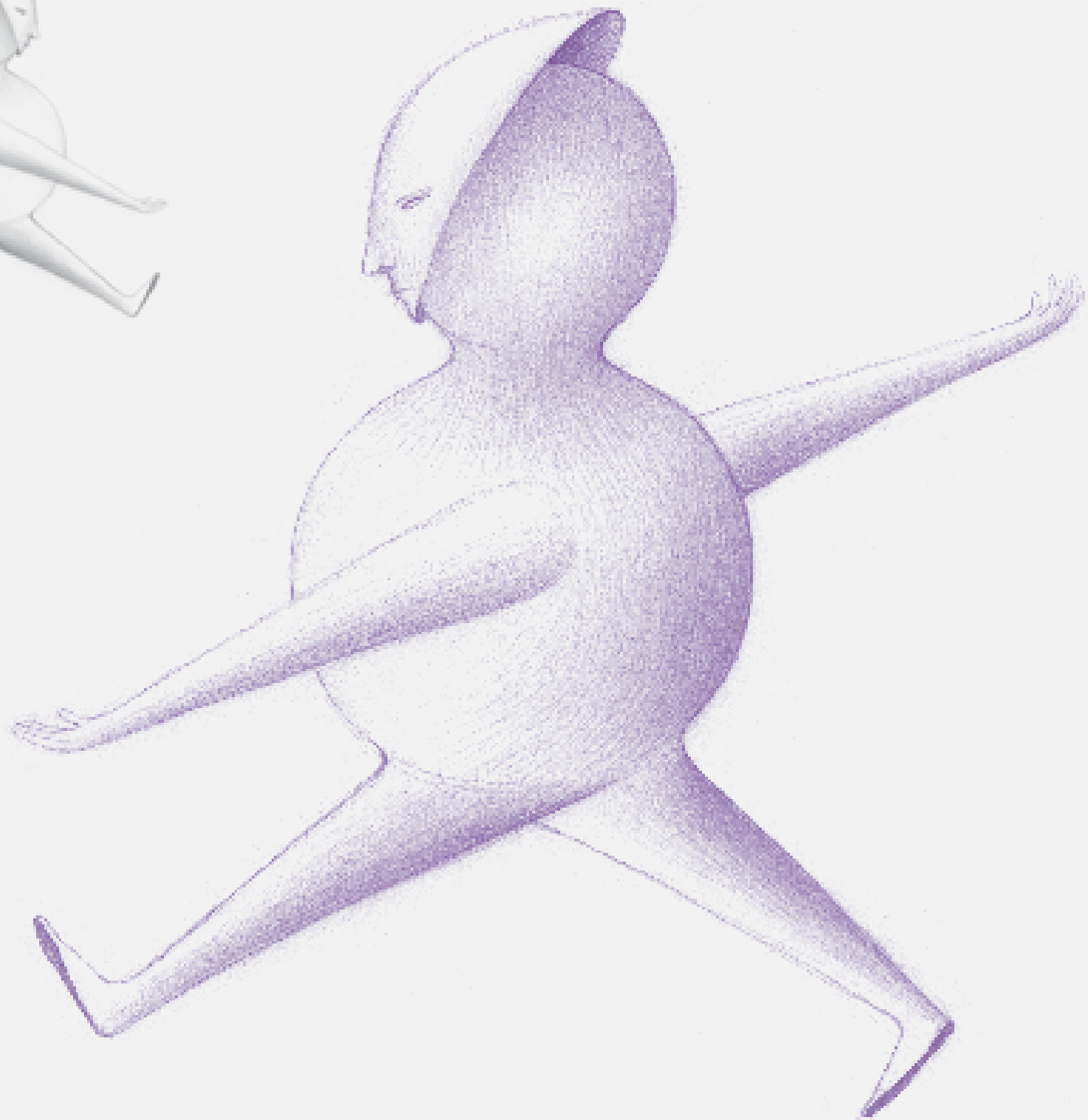
Tobiášovi, Aniče a smíchu.

A taky tomu Tomášovi.

A vlastně zase všem...

Potkal dítě s duší chlapa
chlapík s duší dítěte,
přestávám teď trochu chápat,
kdo z nich je dél na světě?

Délka buď mi ukradena,
hlavně všichni pomněte,
že být dítě neznamená
bezmocný stav štěněte!

Hlavy

Hlava jako kedluben,
co je uvnitř, nejde ven.

Hlava jako květák
nevidí se jen tak.

Hlava jako brokolice,
někdy méně, jindy více.

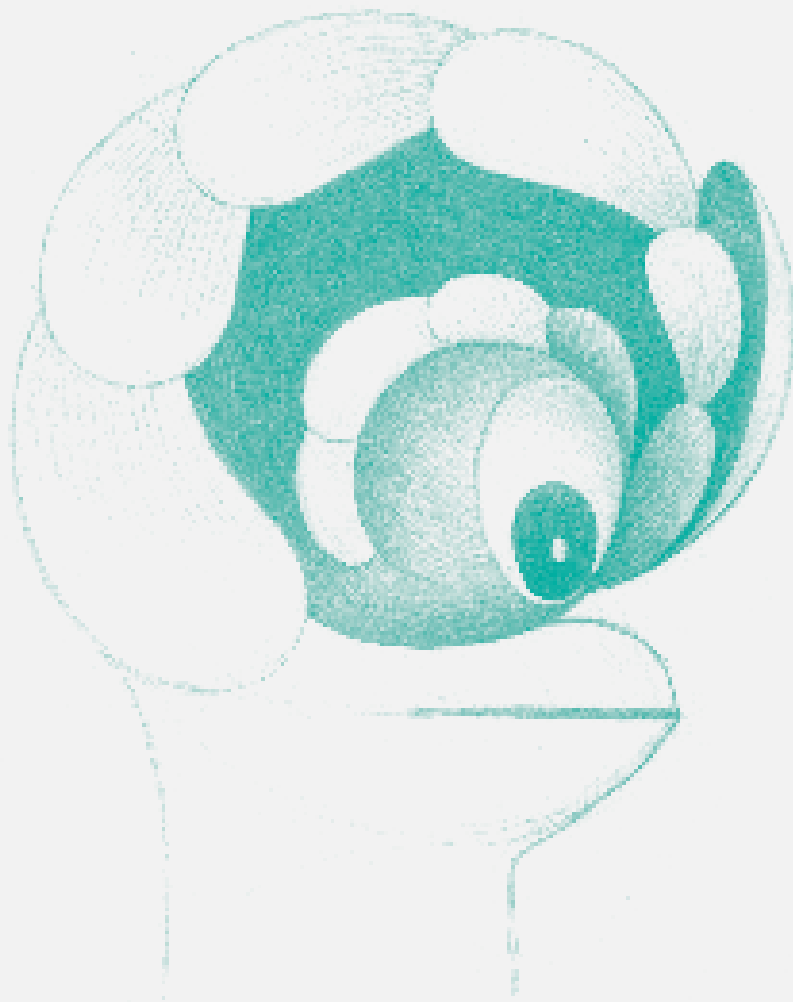
Hlava jako kudlanka,
uvnitř hlodá hádanka.

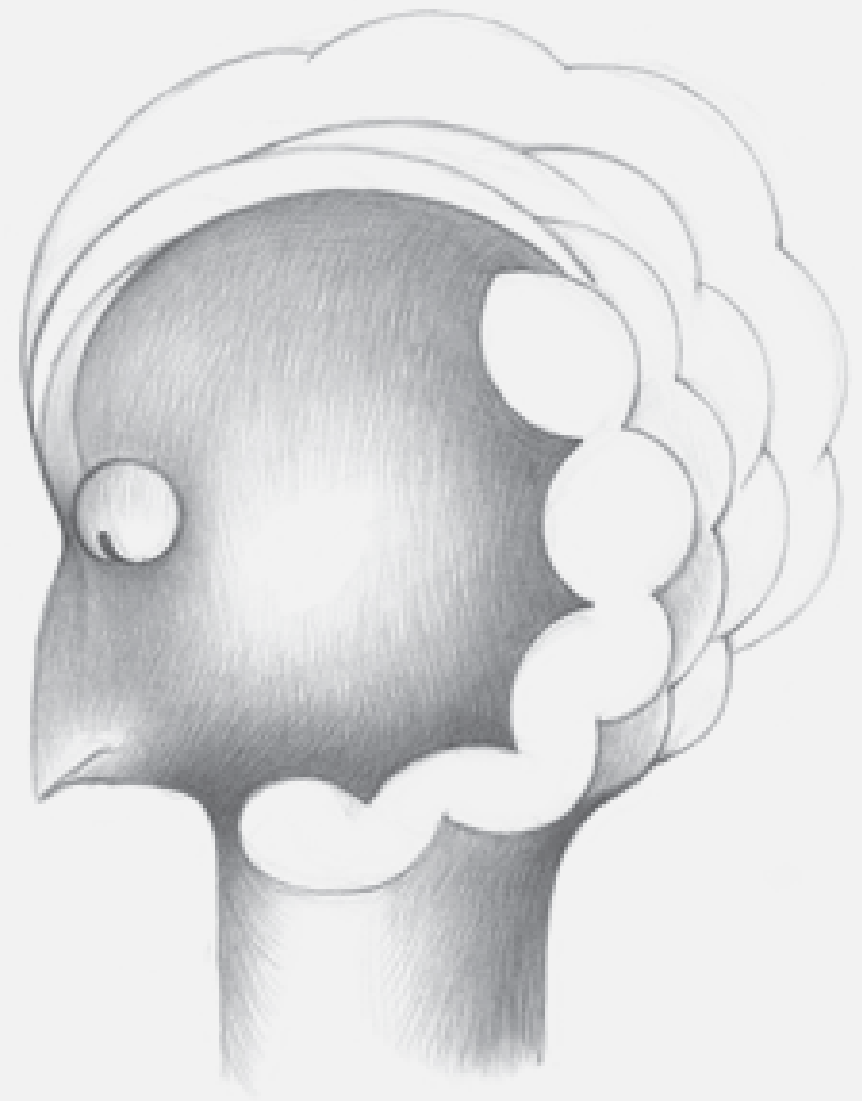
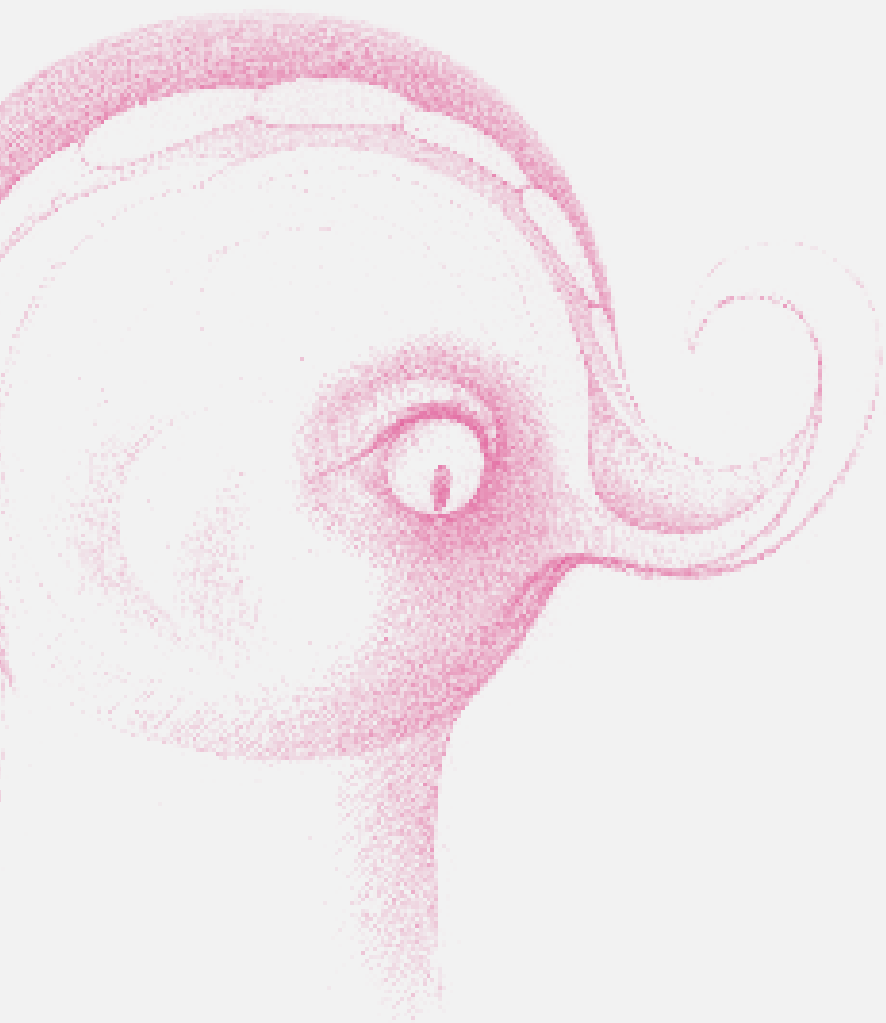
Hlava jako višně,
natřásá se pyšně.

Hlava jako trnka,
lehce to v ní brnká.

Hlava jako dýně
odpočívá v klíně.

Hlava jako hrozen,
obývá ji blázen.

Neboj se

Neboj se bubáků,
blan ani blizen,
neboj se humříků,
larev a hyen,
neboj se slepýšů,
sov ani hlíz,
neboj se slimáků,
pohlad' si hmyz.

Vševěda a Nevěda

Potkal děda Vševěda
jednou děda Nevěda.

Nevíš, děde Nevěde,
komu z nás se nevede?

Ty jsi blázen pro všecky,
já jsem blázen vědecký.

Ty jsi šťastný na pohled
a mě trápí celý svět!

Nevěda se tiše smál...

Chápal, nebo nechápal?

Mušky

Vletěly mi do očí
svatojánské mušky
a to, co teď vidím,
všecko jaseš plane.

Až se mi v nich vysvítí,
slané je vyplavím,
šeptnou — šušky šušky,
naschle, svatý Jane.